

Bardejovský prameň

Pozdrav ku Svätodušným sviatkom

(s. 2)

Spravodajstvo z nášho zboru

(s. 3 a 11)

Teraz je rad na nás!

(s. 5)

Pozvánky na leto

(s.15)

KTO MÁ UŠI, NECH POČUJE

Kto má uši? Zistiť, že niekto má uši na hlave je celkom jednoduché. Vnímame to ako samozrejmosť. Človek to rýchlo zbadá. Skôr by nás prekvapilo, keby niekto nemal uši alebo mal iné než zvykneme vídať. Mať uši ešte neznamená, že človek počuje. Vieme o rôznych poruchách sluchu. Nikto počuje len jedným uchom. Iný počuje lepšie jedným ako druhým uchom. Metaforicky poznáme aj porekadlo jedným uchom dnu a druhým von – myslíme pritom na schopnosť venovať malú pozornosť počutému slovu a ľahko a niekedy aj zámerne naň zabudnúť. Pán Boh očakáva od nás, že budeme počuť a nezabudneme na Jeho slovo. Preto, čítame „kto má uši, nech počuje“. Blahoslavení, ktorí nielen počujú Božie slovo alebo ho aj v srdci zachovávajú. Uši sú na počúvanie.

Čo Duch hovorí cirkevným zborom?! V Zjavení Jána je napísané, čo Duch hovorí. Úprimne, je toho plná Biblia. Človek na to, aby to postrehol a aj si zapamätal, potrebuje tomu porozumieť. Preto dôležité je nielen počuť, ale aj mať múdrosť od Ducha Božieho. Vtedy, človek počuté prijme do srdca, zapamätá si. Pamäť a srdce pripomína človeku, aby počuté Božie slovo aplikoval. Duch hovorí. Keď Duch hovorí, dejú sa veľké veci. Už pri stvorení sveta v 1.knihe Mojžišovej 1,2,3 čítame „Duch Boží sa vznášal nad vodami“ a „Boh povedal“. Tak je to. Ten istý Duch Boží vtedy pri stvorení, ten istý Duch Boží potom v Zjavení, ten istý Duch Svätý na Letnice hovorí aj dnes cirkevným zborom!

- tomu, kto zvíťazí, tomu dám jest' zo stromu života, ktorý je v raji Božom. (Zjav 2,7)
- tomu, kto zvíťazí, tomu druhá smrť neuškodí. (Zjav 2,11)
- tomu dám jest' zo skrytej manny a dám mu biely kameň a na ňom meno ... (Zjav 2,17)

Čobysme chceli, počuť je jedna vec, to, čo hovorí Duch, to je rozhodujúce. Hovorí o živote a o smrti. Poznáme príslovie: „keď nejde o život nejde

o nič.“ Naozaj? V tomto prípade ide o život. Keď Pán Boh hovorí, vždy ide o život. Pozemský aj nebeský. Schopnosť tomu porozumieť dáva Duch Svätý. Po grécky: Parakletos = Pomocník, Radca, Učiteľ, Prímľuvca, Utešiteľ, ... On vie čo, kedy a ako sa udialo aj sa udeje. Pozná náš život a „pozná aj úmysly, ktoré má s nami, úmysly smerujúce k blahu a nie nešťastiu, dať nám budúcnosť a nádej“ (Jer 29,11). Preto hovorí dám mu jest' zo stromu života, ... tomu druhá smrť neuškodí. ... dám mu zo skrytej manny a biely kameň s menom. Na to, aby tieto tajomstvá človek postupne spoznával, mu Pán Boh dáva čas života. Naša úloha je každý deň sa tým zaoberať. Čítať, uvažovať, pýtať sa. Deň čo deň v denných zamysleniach z Božieho slova, v modlitbách a s piesňami na perách. Podobne ako blahoslavený muž, ktorý o Božom slove rozjíma dňom i nocou. (Ž 1,2)

Keď poznávame seba vo svetle Božieho slova, potom je namieste uznať, že sme zhršli, oľutovať svoje hriechy, vierou sa spoľahnúť na Božiu záchranu a sľúbiť, že s pomocou Ducha Svätého odpustíme previnenia tým, ktorí nám ublížili, polepšíme si život a budeme sa vystríhať hriechov. Známe slová! Počuli sme ich už mnohokrát, Duch Boží chce, aby sme im porozumeli, prijali ich do srdca a v poslušnosti a s modlitbou sa snažili podľa nich žiť. Na posilnenie viery nám dal spoločenstvo pri Večeri Pánovej. Blahoslavení, ktorí tam prichádzajú, lebo tam dostanú posilnenie a uzdravenie pre dušu aj telo.

V týchto dňoch sviatíme Svätodušné sviatky, ktoré sú narodeninami cirkvi. Duch svätý slovom vzbudil vieru v srdciach ľudí, ktorí ho počuli ústami Petra. Bolo to na židovský sviatok Letnice v Jeruzaleme. Učeníci čakali na „moc Ducha Svätého“ (Sk 1,8), aby boli svedkami. Milý brat a milá sestra, Duch Boží hovoril zborom vtedy a hovorí aj nám dnes. My všetci ako jedna rodina Božích detí spolu máme počúvať Božie slovo na Službách Božích, malí aj

„Kto má uši, nech počuje,
čo Duch hovorí
cirkevným zborom.“
(Zjav 2,7.11.17.29;
Zjav 3,6.13.22)

Svätodušné sviatky
2019

veľkí, mládež aj starci, nikto nemá chýbať keď sa hovorí a učí o živote. Nedajme sa odlákať od Božieho slova a zo spoločenstva cirkvi pri jeho počúvaní. Žiadne výlety, pekné počasia, jedlo ani adrenalínové zážitky nám dostatočne nenahradia bohatstvo dedičstva Božích detí. Učeníci prijali moc Ducha svätého. On ich ovládol a oni sa nechali ovládnuť a viesť k ohlasovaniu Božieho slova o vzkriesenom Pánovi Ježišovi Kristovi. Ani jeden z nich to neolutoval. O to viac máme aj my byť odvážni pri ohlasovaní Božieho slova doma, v škole, v práci a všade, kde vidíme vhodnú príležitosť.

Kto zvíťazí tomu Pán Boh umožní sedieť na tróne. (Zjav 3,21) Prekrásne sľuby o budúcnosti, ktorú ani oko nemalo možnosť vidieť ani ucho nemalo možnosť počuť. Toto a ešte viac pripravil Pán Boh pre tých, ktorí Ho milujú! Buď aj Ty jedným z nich. Buď aj Ty jedným z nás. Pod' spoznávať, čo znamená: „Kto má uši, nech počuje.“ Buď nasledovníkom Pána Ježiša Krista. Veď k tomu si bol pokrstený, k tomu aj stvorený, aby si mal spoločenstvo s Pánom Bohom. Cirkev má narodeniny, my máme dôvod oslavovať. Oslavovať Pána Boha za Jeho veľkosť, chváliť Božie meno keď vidíme Jeho skutky lásky v cirkvi, ďakovať mu za život a prosiť ho o vieru pre tých, ktorí doteraz na Neho a na Jeho sviatky zabúdali. Amen.

Marek Hrivňák,
zborový farár, Súľov

SPRAVODAJSTVO Z PÔSTU V NAŠOM ZBORE #1 (Z DIÁRA ZBOROVÉHO FARÁRA)

ŠKOLA NA FARE

V ubytovni cirkevného zboru v Liptovskom Trnenci sa v piatok 29. 3. konalo školenie študentov 3. a 4. ročníka teológie. Medzi nimi boli aj známe tváre, bratia Dávid alebo Martin, ktorých poznáme zo služby v našom zbere a senioráte. Duchovní správcovia internátu na tieto školenia pozývajú farárov z praxe, aby študentom predstavili službu v cirkvi. Už tretíkrát pozvali aj nás dvoch s manželkou, aby sme im predstavili náš spôsob práce s konfirmandami pod názvom Škola na fare. V tejto oblasti máme veľa dobrých skúseností a preto sme pozvanie radi prijali. Hovorili

sme o našej snahe osloviť mladých novými prístupmi k vyučovaniu. Pripomenuli sme potrebu spolupráce s ďalšími členmi zboru, mládežou, presbytermi, katechetmi. Naše rozprávanie sme doplnili ukázkami kvízov, prezentácií, fotografií a iných pomôcok, ktoré využívame pri výučbe. Stretnutie vyústilo do spontánnej diskusie až do príchodu ďalšieho pozvaného hosťa, br. biskupa Sabola. So študentami a duchovným správcom Milom Gdovinom sme prežili veľmi pozhnaný čas. Študenti boli vďační za povzbudenie a pozvanie do služby a my sme boli vďační za ich záujem a rozhodnutie. Tešíme sa na ich príchod do služby.

ŠKOLA HROU

Evanjelická spojená škola (ESS) v Prešove využíva rôzne moderné spôsoby vyučovania a výchovy. V rámci projektového týždňa pred Veľkou nocou ma oslovila sestra I. Germanová, učiteľka ESS z nášho zboru, aby som sa tohto projektu zúčastnil. Inšpirovali ju skúsenosti z detských táborov, kde sme pomocou rôznych zaujímavých pokusov z fyziky a chémie viedli deti k rozmyšľaniu o živote, o viere, o Pánu Bohu. Program sa konal v knižnici ESS. Trval dve hodiny,

počas ktorých deti mohli sledovať, čo dokáže neviditeľný vzduch, živé temer neviditeľné organizmy, ako sú kvasnice, čo dokážu chemické reakcie, alebo ako sa môže zohriať voda v papierovej miske. Zlatým klincom programu bol let rakety z PET fľaše. Zámerom programu bolo povzbudiť deti k túžbe po poznání, v rámci toho aj túžbe po porozumení Božej vôle a Božej pravdy. Pri takomto vyučovaní sa nenudili ani deti a priznám sa, že ani my, vyučujúci. Bolo to pestré a zaujímavé stretnutie.

ŠŤAVNATO

Začiatok roka 2019 sa pre mládež začal krásnym výletom do Tatier – na Mládežnícky tábor, ktorý sa konal 3.-6. januára vo Veľkom Slavkove. Bol to čas oddychu, zimného dobrodružstva a aj čas na budovanie spoločenstva.

Téma tábora bola „ŠŤAVNATO“ a ukrývala v sebe hlboký význam pre náš život. Asi každému z nás sa pri slove ŠŤAVNATO vynorí v mysli nejaké ovocie, poriadne šťavnatý pomaranč alebo hoci aj melón. Aké občerstvenie vie takéto dobre vyzreté ovocie priniesť! Aj apoštol Pavol používa ovocie na ilustráciu toho, aký život môžeme mať, keď žijeme v Duchu Svatom. Hovorí tomu „ovocie Ducha“ – a tým je dobre známy text z listu Galatským 5:

„No ovocie Ducha je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrotá, vernosť, miernosť, sebaovládanie.“

Aký by teda mal byť náš život? Prináša môj život, moje kresťanstvo toto ovocie? Je toto ovocie aj navonok vidno? Alebo len o kresťanstve hovorím? Na druhej strane Pavol opisuje aj ovocie – alebo skutky – tela, teda ovocie, ktoré prinášame ak podľa Ducha Svätého nežijeme – a to je zasa dobre známe:

„A skutky tela sú zjavné: smilstvo, nečistota, chlipnosť, modloslužba, čary,

nepriateľstvá, svár, žiarlivosť, hnevy, zvady, rozbroje, roztržky, závisť, opilstvo, hýrenie a im podobné.“

Nad týmito otázkami sme sa zamýšľali počas štyroch dní, kedy nám biblickými výkladmi týchto textov z 5. kapitoly listu Galatským poslúžili naši vzácni priatelia a hostia – bývalí kapláni v našom zbere Marek Ivan a Marián Kaňuch, Ed Rumbold – misionár z USA, ktorý spolu so svojou rodinou slúžil 5 rokov aj v našom Bardejove a Stano Hrivňák, náš kamarát a rodák zo Zlatého, teraz žijúci v Košiciach. Skutočne títo rečníci vedeli jasne a zrozumiteľne, prakticky povedať, v čom spočíva ovocie tela a ovocie Ducha. Popísali rozdiely a nebezpečenstvá a oslovujúce bolo, že si často ani neuvedomujeme tenkosť hraníc medzi jedným a druhým ovocím a tým, ako rýchlo môžeme sklznúť z činenia toho dobrého ovocia k čineniu toho zlého. Rečníci boli otvorení, nasledovali diskusie, kde sme ďalej rozoberali otázky, ktoré počas témy vyvstali.

Čas a spoločenstvo na tomto tábore sme vnímali ako veľmi vzácny, oddychový. Témy biblického štúdia striedal voľný čas, spolu sme vyrazili do prírody – niektorí na ľahšiu zimnú tatranskú túru (v tom čase bol sneh

miestami až po ramená), niektorí na celodennú lyžovačku a niektorí na sánkovačku. Alebo sme mali veľkú zimnú hru v snehu alebo sme súťažili súťaž „Čo ja viem?“ alebo sme sa jednoducho hrali naše obľúbené spoločenské hry. Nesmieme zabudnúť aj na jednoduché rozhovory pri kávičke, lebo to je často ten dôležitý čas prehlbovania priateľstiev.

Na tábore sa celkovo zúčastnilo asi 40 mládežníkov. Pred samotným táborom sme sa modlili za to, aby sme tam mohli cítiť Božiu prítomnosť medzi nami. Sme mu naozaj vďační, že On medzi nami skutočne bol a hovoril k nám, tvoril čosi nové, vyzýval našu vieru k novým rozhodnutiam.

Stanislav Petrič a Baška Schaderová

vykroč.
8. – 14. júl 2019

www.dorastak2019.sk
@klub_mladezbardejov

TERAZ JE RAD NA MNE A NA TEBE!

„Choďte teda, čiňte mi učeníkmi všetky národy, krstiac ich v meno Otca i Syna i Ducha Svätého a učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal. Ajhľa, ja som s vami po všetky dni, až do konca sveta. Amen.“ (Mt 28:19-20) Týmito slovami vyslal Ježiš svojich učeníkov do sveta, aby činili ďalších učeníkov, čo v podstate znamená, že majú za úlohu hovoriť ďalším ľuďom o tom, kým Ježiš je a čo urobil pre nás na kríži.

Aj vy ste sa už niekedy pýtali otázku: „Načo som tu na tomto svete?“ Čo je mojou úlohou? Kde máme hľadať odpovede na tieto otázky? Je niekedy veľmi zaujímavé, ako vie Biblia priamo odpovedať na naše otázky. Ježiš učeníkom priamo hovorí, čo je ich úloha. Majú Ho nasledovať a učiť iných ľudí ako Ho nasledovať. Verím, že Biblia je kniha, ktorá hovorí do života priamo aj nám. Je teda aj našou úlohou hovoriť a ukazovať v našom živote na Krista.

Pochádzam z kresťanskej rodiny, kde ma rodičia viedli za Bohom. Som svojim rodičom nesmierne vďačný, že ma podporovali v nasledovaní Pána Boha. My mladí však máme jednu veľmi zlú vlastnosť. My si totiž myslíme, že sme už dosť veľkí a vieme, čo je pre nás to najlepšie. Častokrát nepočúvame rady rodičov, starých rodičov, učiteľov či farára. „Veď čo už len oni vedia povedať,“ myslíme si namyslene. Kamaráti pre nás v mladom veku znamenajú nesmierne veľa. Byť v dobrej partii a niečo v nej znamenať, to je to najdôležitejšie. Predstavme si napríklad takú školu. Napíšete ťažkú písomku na jednotku a všetci vás „žerú“. Potom však príde ďalšia písomka, ktorú doabre na trojku a v kolektíve žiakov už nič neznamenáte. Už vás zrazu až tak „nežerú“. Ste teda postavení do situácie, že ak chcete byť obľúbení, musíte sa stále a stále snažiť napredovať. Ak to doabre, váš status klesá.

Vždy som sa snažil vynikať (aj keď popravde, vynikanie vo vyrušovaní mi šlo lepšie ako v dostávaní jednotiek). Smutné bolo pre mňa

to, že vždy a vždy musíte niečo dokazovať, aby vás ostatní mali radi. Keď som však prišiel do spoločenstva cirkvi (na kluby a mládeže), stretol som sa s niečím doteraz nevidaným. Všetci ma tam mali radi. Spočiatku ma ani nepoznali a pýtali sa ma, ako sa mám, vraveli, že sú radi, že ma vidia a podobne. V spoločenstve kresťanov som sa cítil milovaný bez toho, aby som stále musel dostávať jednotku alebo urobiť niečo, čím by som si svojich kamarátov zaslúžil. Spočiatku som to nechápal. Neskôr som však pochopil, že ma títo kresťania milujú inou, nezištnou, Kristovou láskou. Pochopil som a prijal v srdci, že Ježiš ma miluje takého, aký som. Neznamená to, že si teraz môžem robiť hocičo. Znamená to, že aj keď v živote nedostanem práve jednotku v škole, Ježiš je na mňa stále hrdý. Nemusím už pútať Ježišovu pozornosť. On ma má rád vždy.

Teraz, keď viem, čo aj pre mňa osobne Ježiš vykonal na kríži, že zomrel so zámerom, aby som aj konkrétne ja mohol ísť do neba, chcem z vďaky o tejto Jeho láske hovoriť iným. Nie preto, že ak to nespravím, tak ma Ježiš potrestá alebo niečo podobné. Je to z lásky. Nehovorím o Bohu iným ľuďom, aby som sa Bohu zapáčil alebo aby ma

nejako výnimočne poželal. On už za mňa zomrel a dokázal mi svoju lásku. Teraz je rad na mne. Keď viem, čo pre mňa Ježiš urobil, chcem to hovoriť ďalej.

Evanjelium je dobrá a radostná zvesť. Ak máte dobrú správu, chcete sa s ňou prirodzene pochváliť ostatným. Tak je to aj s Bohom. Ak poznáme dobrú správu o Ježišovi, chceme ju hovoriť iným ľuďom. Pýtate sa ako? Opäť odpovede nájdeme v Biblii. V Biblii môžeme vidieť, že Ježiš miloval ľudí takých, akí sú: či už išlo o ženu hriechnicu alebo o Judáša, ktorý Ho zradil. Milujme aj my ľudí Kristovou láskou. Iba takto môžeme hlásať evanjelium. V prvom rade musíme ľudí milovať, vytvoriť si s nimi vzťah a až tak môžeme niečo hovoriť do ich života.

Veľmi dôležitou rolou v evanjelizácii sú aj naše skutky. Ako môžeme niekomu povedať o Ježišovi, že ho miluje, volať ho do kostola, no keď potrebuje pomôcť napr. narúbať drevo, tak sa vyhovárať, že odrazu nemáme čas? Ježiš v Biblii hovorí: „Nech tak svietia vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je v nebesiach!“ (Mt 5,16) Nehovorí, že máme robiť dobré skutky, aby sme boli obľúbení, ale aby to bolo na slávu Boha.

Evanjelizácia slúži na záchranu života - večnosti - druhých ľudí. Je teda pochopiteľné, že práve posledné Ježišove slová boli, že máme evanjelizovať. Povedať niekomu o Bohu nie je jednoduché. Máme však zaslúbenie od Ježiša, že nie sme na to sami, a že On nám bude dávať do úst tie vhodné slová. Ježiš je vždy s nami. Čoho sa môžeme báť? Odsúdenia? Výsmechu? Veď ak máme Ježiša, nezískali sme predsa už všetko? Čo môžeme stratiť? Spoločenský status? No a čo? Je pre nás dôležitejšie zvestovať evanjelium Kristovo alebo mať dobrý status v triede, v práci alebo pri priateľoch? Pre mňa je rozhodne dôležitejšie v živote dokazovať z vďaky Pánu Bohu, že v Neho verím a hovoriť o tom ostatným ľuďom. K tomu nám bol daný Duch Svätý (čo svätíme aj v týchto dňoch.) A s Ním nám bola daná aj všetka múdrosť a odvaha. Počúvajme Jeho tichý hlas a pýtajme sa, kto v našom okolí potrebuje počuť túto dobrú správu.

Gabriel Novák, Bardejov

NÁRODNÝ TÝŽDEŇ MANŽELSTVA NA SLOVENSKU

V týždni od 11. do 17. februára 2019 prebiehal na Slovensku Národný týždeň manželstva (NTM), ktorý je iniciatívou na podporu a manželstva. Organizátori NTM si uvedomujú dôležitosť manželstva, chcú ho propagovať a podporiť ako vzácnu hodnotu pre moderného človeka. Tradične je konaný v týždni, v ktorom ľudia v posledných rokoch zvyknú oslavovať tzv. sviatok sv. Valentína. Do tejto, pôvodne sekulárnej iniciatívy sa zapájajú aj niektoré kresťanské cirkvi na Slovensku a evanjelici v Bardejove neboli výnimkou. V kostoloch sme počúvali kázne na témy o rodine a manželstve založenom na biblických základoch.

Okresná knižnica Dávida Gutgesela organizovala dňa 14. februára 2019 Besedu o manželstve. Členovia nášho zboru sa zúčastnili besedy o manželstve. Brat farár Ján Velebír ako jeden z prednášajúcich, rodina Krukárova so svojimi svedectvami ako účastníci besedy a členovia zboru ako diskutujúci diváci.

Beseda o manželstve sa v priestoroch čítarne knižnice niesla v ekumenickom duchu. Spolu s Evanjelickou cirkvou a. v. Bardejov prijali pozvanie aj členovia Gréckokatolíckej cirkvi v Bardejove, ktorá bola zastúpená gréckokatolíckym kňazom z farnosti Bardejov-Vinbarg Floriánom Potočňákom. Rovnako mali zastúpenie medzi účastníkmi besedy mladou rodinou Horkajovou so svojimi svedectvami a tiež početné zastúpenie medzi divákmi.

Príjemnú atmosféru medzi jednotlivými vstupmi v diskusií dotvárala folková skupina Slnovrat.

V úvodných slovách pani riaditeľka Okresnej knižnice Dávida Gutgesela Mgr. Iveta Michalková privítala všetkých prítomných, ocenila početnú účasť, ktorá zaplnila celú čítareň a vyzdvihla dôležitosť manželstva v súčasnej postmodernej dobe, postoj kresťanských cirkví v otázke tradičného manželstva, kedy verejnosť otvára témy o rôznych spôsoboch spolunažívania dvoch osôb.

Beseda sa niesla v kresťanskom duchu. Brat farár Ján Velebír poukázal na to, že aj keď sú rozdiely v jednotlivých kresťanských denomináciách v oblasti vierouky, všetkých nás spája Pán Ježiš Kristus a Božie Slovo – Biblia, ktorú ako prvú knihu z množstva prinesenej literatúry vyložili obaja duchovní.

Brat farár vo svojom príspevku ponúkol všeobecný pohľad na manželstvo založené na biblických základoch a jeho dôležitosť v slobodnej demokratickej spoločnosti. Pripomenul, že naša spoločnosť od Nežnej revolúcie zažíva slobodu, ktorá patrí k veľmi vzácnym hodnotám nášho života. Aby sme však správne využili jej podstatu, potrebujeme pojmu sloboda správne rozumieť.

Druhý v poradí vystúpil so svojim príhovorom otec Florián Potočňák, ktorý upriamil pozornosť na miesta v Božom Slove, kde sa hovorí o zväzku muža a ženy. Ako katolícky

kňaz zdôraznil význam manželstva aj tým, že ju v gréckokatolíckej cirkvi považujú za sviatok.

Najlepším spôsobom, ako ochrániť a udržať v povedomí okolitého sveta potrebu zdravého manželstva a rodiny založenej na biblických základoch, nie je pomocou politických alebo právnych krokov, ale skrze živé a verné svedectvo podriadenosti Božiemu vedeniu. Ľudia, ktorí nás pozorujú, potrebujú vidieť potrebu Božieho vedenia vo svojich životoch. Takéto svedectvá zaznievali v druhej časti besedy.

Medzi pozvanými hosťami boli manželia Horkajovi z gréckokatolíckej farnosti Bardejov-Vinbarg, ktorí svojimi svedectvami zdôraznili dôležitosť Božieho vedenia pri hľadaní partnera, ako aj pri zvládaní ťažkých problémov v rámci manželského života. Títo mladí manželia podávali svoje svedectvo o vzájomnom hľadaní sa veľmi živým a rečnícky zaujímavým spôsobom. Mladý pán popisoval spôsob výberu svojej partnerky podľa biblického príbehu, v ktorom mu ako základ slúžil text z 24. kap. Genesis, kde Eliezer, najstarší sluha Abraháma, hľadá manželku pre jeho syna Izáka. Pri studni v rodisku Abraháma žiada Hospodina o znamenie, že našiel pre Izáka tú pravú. Tá, ktorá sa mu dá napiť vody a napojí aj jeho ťavy. S predsavzatím aplikovať tento princíp spoľahnutia sa na Pána Boha a jeho vedenie pri hľadaní životnej partnerky šiel do susedného mesta, kde sa aj zoznámil so svojou budúcou manželkou.

Samozrejme to nebolo o ťavách a o vode, ale o určitej krajčírskej pomoci, ktorá vyplynula z nešťastnej situácie v kostole. Veľmi pekným spôsobom ilustrovali spoľahnutie sa na Pána Boha a Jeho vedenie, keď sa vo svojich modlitbách pýtali, či toto je tá správna osoba pre manželstvo, alebo neskôršie v manželskom živote pri vážnych zdravotných komplikáciách v tehotenstve.

Aj tu nám zaznieva otázka, ako zistíš, či si v manželstve so správnou osobou? Pred tým, ako vstúpime do manželstva, premýšľame nad požiadavkami na partnera. Niektorí ľudia vyhovujú, niektorí nie. Pre kresťana nájdeme odpoveď na túto otázku v Božom Slove v 1. liste Korintským 7,39 – „môžeš si vziať koho chceš, ale iba v Pánovi“ – teda kresťana. Požiadavkám tu vyhovuje viac ľudí. Pýtať sa túto otázku po svadbe, je zasa niečo iné. 1. list Korintským 7,12 hovorí, že ak si v manželstve s neveriacim, máš v tom manželstve zotrvať. Môžeme vidieť, že po vstupe do manželstva sa nám niečo mení. Požiadavkám na partnera vyhovuje už len jedna osoba, tá, s ktorou si v manželstve. Pán Boh vo svojom slove hovorí „Preto muž opustí svojho otca i svoju matku a priľne k svojej žene a budú jedným telom.“ Gen 2,24. Pán Ježiš toto cituje a dodáva „čo teda Boh spojil, človek nerozlučuje!“ Mt 19,6. Apoštol Pavol to rozširuje a pripodobňuje manželstvo ku Kristovi a cirkvi „Toto tajomstvo je veľké. Ja ho však vzťahujem na Krista a na cirkev.“ Ef 5,32. Takže veríme, že aj v takom manželstve Pán Boh koná a vytvára puto, ktoré nemá byť zlomené človekom, pretože to je obraz zmluvného vzťahu Krista s cirkvou.

Svojím svedectvom prispeli do besedy aj členovia nášho cirkevného zboru manželia Krukárovi. Hovorili o tom, ako v ich manželskom živote Pán Boh konal a naďalej koná. Ako svojimi zásahmi vnášal okolnosti, ktoré človeka formujú, z ľudského pohľadu niekedy zlé a nepríjemné, ale ktoré privádzajú zo širokej cesty na úzku cestu do Kráľovstva Božieho. Zdôraznili dôležitosť pravidelného denného čítania Biblie a vzájomného zdieľania sa o Bohu v rodine. Pretože len Božie Slovo

spojené s modlitbou má moc meniť ľudí a obracať ich k Pánu Bohu. Pán Boh zo svojej milosti mocne pôsobil v tomto manželstve a z vlažných kresťanov urobil obrátených, Duchom Svätým znovuzrodených ľudí, slúžiacich Pánu Bohu v zamestnaní aj v cirkevnom zbore.

V závere sa do besedy aktívne zapojili jednotlivci a kresťanské manželské páry, ktoré podali svedectvá o svojich problémoch vo vzťahoch a manželstve, ktoré úspešne zvládli, keď svoje životy odovzdali Pánovi Ježišovi Kristovi, ktorý sa pre nich a ich rodiny stal hlavným zmyslom života.

Vzťah medzi manželom a manželkou musí byť svätý a nerozlúčny, rovnako ako vzťah medzi Kristom a cirkvou. A aby sa takýto druh vzťahu stal skutočnosťou, Kristus musí byť v jeho strede. Iba tí, ktorí patria Bohu skrze vieru v Pána Ježiša Krista, plne pochopia a budú schopní realizovať tieto zásady vo svojich životoch.

Je potrebné povedať, že svedectvo nie je evanjelium, nespasí nás, ani nás nenasytí. Jediným duchovným pokrmom je Slovo Božie zapísané v Biblii a spasíť nás môže jedine Pán Ježiš Kristus, tak ako to zhrnul apoštol Ján vo svojom 1. liste 5,12 – „Kto má Syna, má život; kto nemá Syna Božieho, nemá život.“

V poslednej dobe prebieha mnoho debát o tom, čo všetko by sme mohli pokladať za manželstvo. Moderné myslenie v liberálnom svete je schopné prijať akúkoľvek definíciu manželstva, pokiaľ nie je príliš konfrontačná. Musíme si priznať, že aj mnoho členov kresťanských cirkví sa odkláňa od biblického modelu manželstva a rodiny a prikláňa sa k svetskému pohľadu na spolunažívanie dvoch osôb. Takéto niečo sa deje, keď povýšime vlastnú múdrosť nad pravdu zapísanú v Božom Slove a Bibliu považujeme len za obyčajnú knihu.

V súčasnej dobe, viac ako kedykoľvek v minulosti, je potrebné, aby sa kresťania postavili za pravdu, ktorú hovorí Biblia, že Boží vzor pre manželstvo a rodinu je jediným vzorom, ktorý dokáže priniesť do života zmysel, šťastie a naplnenie.

Luboš Krukár

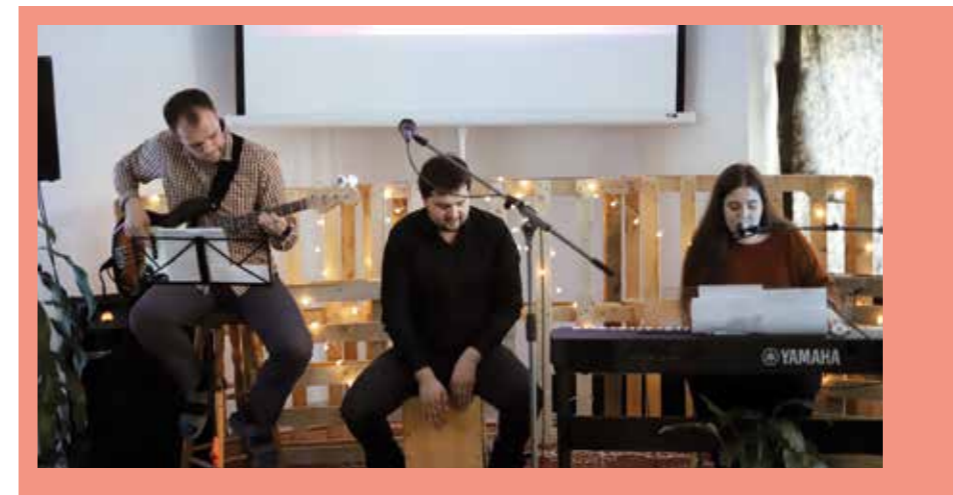
STRETNUTIA

Máme za sebou už štyri stretnutia pri kávičke. Naším cieľom je budovať jednotu medzi členmi nášho zboru a medzi generáciami. Pôvodná myšlienka bola vytvoriť priestor na stretnutia v čase stretnutia Klubu (dorastu), aby tam mohli dorastenci zavolať svojich rodičov. Od tejto myšlienky sa však stretnutia rozšírili na všetky generácie a my máme z toho obrovskú radosť. Celý rok preberáme obrazy o cirkvi, ktoré vieme v Biblii nájsť. V marci to bolo Cirkev ako nevesta, kde rozprávala farárka Lenka Janotková z Prešova a pozerali sme sa na to, ako používať aj náš jazyk na to, aby sme o neveste hovorili pekne. Aby sme sa z nej tešili. Je to aj tvoj postoj srdca? Robiť nevestu krásnou?

PRI KÁVIČKE

Posledné stretnutie sa uskutočnilo v polovici mája a našimi hosťami boli Peter a Emília Mihočovi, ktorí rozprávali o medzigeneračných vzťahoch v rodine, keďže obraz, na ktorý sme sa pozerali, bol Cirkev ako rodina. Vnímaš, že cirkev, že náš zbor, je tvojou rodinou?

Už teraz vás pozývame na ďalšie stretnutie pri kávičke, ktorá bude mať podobu záhradnej párty 19. júla s hosťom Peťom Podlesným z Košíc.

PÁN BOH JE VERNÝ

Jeden rok v manželstve. „To je nič,“ povedal mi známy a kolegyňa „Porozprávame sa o 30 rokov.“

Viem, že majú pravdu, no ja by som sa s vami rada zdieľala o tom, ako ma Pán Boh viedol, pripravoval mi cestu, postaral sa o mňa.

Keď som chodila s Lacim, vedela som, že má dobré srdce a že ma má rád. No vedela som aj to, že s manželkou chce bývať v Olšovanoch, kde vlastní rodinný dom. Ja som zase mala predstavu, že chcem zostať v Lukavici, kde mám všetko, čo potrebujem k životu – rodinu, prácu, spoločenstvo cirkevného zboru, priateľov, aktivity a zabehnutý spôsob života, ktorý mi vyhovoval. Bála som sa vykročiť do neznáma. Na mládeži 25PLUS sme vtedy preberali tému: Mlieko a med – ako sa nestraťiť na ceste do zaslúbenej zeme – o vyvedení izraelského národa z Egypta do zaslúbenej krajiny Kanaánu a jeho putovanie púšťou. Pán Boh ku mne cez tento príbeh hovoril a cez ľudí povzbudzoval, aby som sa nebála vykročiť, že On ma povedie a postará sa o mňa ako to robil vždy a že moja „zaslúbená zem“ je v Olšovanoch. Vedela som, že Boh je verný a je na mne, či sa odhodlám dôverovať Mu aj v tejto, pre mňa úplne novej životnej situácii. Modlila som sa, aby Boh konal a oslávil sa v týchto oblastiach: manželstvo, práca v Košiciach, spoločenstvo veriacich kresťanov a služba. Už počas chodenia s Lacim som spoznávala jeho priateľov zo spoločenstva reformovanej „mládeže 35PLUS“ a vedela som, že sú to

veriaci ľudia, s ktorými si budeme navzájom duchovnou aj praktickou oporou. S Lacim sme sa rozhodli, že nebudeme členmi zboru, do ktorého patrila, ale rozhodli sme sa pre iný cirkevný zbor, lebo sme mali túžbu nebyť len pasívnymi poslucháčmi Božieho Slova. Časom sa naplnila aj moja túžba po širšom modlitebnom spoločenstve a od decembra máme u nás doma v piatok večer zdieľacoštudijno-modlitebnú skupinku žien. Byť Laciho manželkou je pre mňa krajšou a milšou rolou, ako som si myslela. Aj keď mi pribudli povinnosti a nové úlohy, učím sa ich zvládať s láskou, s manželovou vďačnou podporou, pomocou a povzbudzovaním. O svojom budúcom manželovi som mala predstavu, do ktorej Laci nezapadal a v období spoznávania som mala problém prijať ho ako Boží dar pre mňa. Nehovoriac o tom, že som mala pochybnosti o sebe, či mu budem dobrou manželkou. No už

viem, že Laci je ten najlepší manžel od Boha pre mňa. Prekvapivo som v manželstve získala slobodu, prijatie a sebprijatie. Tiež som si pomerne rýchlo zvykla na nové bydlisko a pracovisko, kým pred sobášom pre mňa bolo nepredstaviteľné zmeniť prostredie môjho rodiska.

Oblasťou, v ktorej som najviac prežívala, že mi Boh pripravoval cestu a prevádzal ma, je zamestnanie. Vedela som, že od 1. 5. 2018 potrebujem prácu v Košiciach (28.4. 2018 som sa vydávala). Mojou túžbou bolo zostať na úrade práce a najlepšie na pozícii, ktorú som vykonávala v Bardejove. Pokúsím sa to skrátiť. Pár dní pred svadbou som nevedela, či budem mať miesto v Košiciach. Keď mi ponúkli od 1.5. dočasné miesto na zastupovanie kolegyne počas materskej, bola som vďačná a dojatá. Vybaviť prestup z Bardejova sa zdalo byť formalitou. Nebolo. S úžasným nasadením mojej vedúcej z Bardejova sa cez

ústredie v Bratislave podarilo prestup vybaviť. Od 1.5. som bola v Košiciach dočasne s tým, že stále miesto mi zostalo v Bardejove. Mesiace pribúdali a stále štátne miesto na moje oddelenie, no stredoškolskú pozíciu. Prihlásila som sa s tým, že hoci by som bola podhodnotená, mala by som istotu stáleho miesta. Výberové konanie bolo v januári. Keď boli u nás na Silvestra mládežníci z 25PLUS z Bardejova, prosila som ich o modlitby. Samozrejme aj ďalší priatelia a rodina sa modlila. Na výberovom konaní sme boli štyri, nebola som nadšená zo svojho výkonu, vedela som, že je to len v Božej moci. Po skončení výberového konania si ma zavolala nadriadená a ponúkla mi, či nechcem vziať tú istú vysokoškolskú pozíciu, ktorú mám, len pod inou teamlíderkou. Toto som ani vo sne nečakala. Taký nadbytok Božej priazne a požehnaní, doslova zázrak. Od 1.2.2019 mám stále miesto štátnej služby na úrade práce v Košiciach. Kolegyne ma prijali skvelo a ochotne ma zaučili. Začala som tým, že Boh mi vopred pripravil cestu. Pred 15 rokmi na vysokej škole som mala veľa spolužiačok – kolegýň z Košíc. Dnes je jedna z nich moja teamlíderka a ďalšia riaditeľka. Boh je ten najlepší režisér, vie nakloniť ľudí aj okolnosti v prospech svojich detí.

„Raduj sa v Hospodinovi a dá Ti, po čom Ti srdce túži.“ Žalm 37,4
Naplnno prežívam platnosť tohto zaslúbenia v mojom živote. Žehnám Vám, aby ste aj vy spoznali, že radovať sa v Hospodinovi prináša naplnenie túžob srdca.

Andrea Medveová,
rodená Martičková

SPRAVODAJSTVO Z PÔSTU V NAŠOM ZBORE #2

(Z DIÁRA ZBOROVÉHO FARÁRA)

PRO CHRIST – PRE TEBA

Evanjelizačné stretnutia z Liptovského Hrádku pod názvom ProChrist – Pre teba sú priamym pokračovaním evanjelizácií organizovaných pod týmto názvom z Nemecka. V tomto roku sme sa opäť pripojili k sieti cirkevných zborov, ktoré pripravený program sledovali vo svojich priestoroch. Naše stretnutia sa konali v Auditóriu v Bardejove, v kultúrnom dome v Lukavici a po prvýkrát aj v modlitebni v Mokroluhu. Program priniesol hodnotné posolstvá hlavných rečníkov, kazateľov, zaujímavé svedectvá známych osobností, ktoré mnohých poslucháčov oslovili. Hudba a spev boli tiež obohatením programu. Organizátorom treba vysloviť uznanie a vďaka za dôslednosť a snahu o stále lepšiu úroveň práce.

SPOLOČNE PRI STOLE PÁNOVOM

Približne raz za dva roky každý cirkevný zbor seniorátu privíta pracovné stretnutie ordinovaných pracovníkov, farárov, kaplánov, diakona, schôdzu Združenia ev. duchovných (ZED). 31. marca, na 4. pôstnu nedeľu táto hostiteľská úloha pripadla nášmu zboru. V čase pôstu však pracovné stretnutie nahrádzame pozvaním kňazov a ich rodín k večeri Pánovej. Radi sme privítali duchovných aj s ich rodinami. Večere Pánovej sa zúčastnili aj niekoľkí členovia nášho zboru. Sme radi, že sa aj týmto spôsobom môžeme povzbudzovať k spoločnej službe a prežívať bratsko-sesterské vzťahy v rámci seniorátu. Úprimne ďakujem všetkým domácim veriacim za spoluprácu a ochotnú pomoc pri zabezpečení tejto vzácnej príležitosti.

SALEZIÁNSKE KILO

12. a 13. apríla 2019 (v piatok a v sobotu) sa obyvatelia Bardejova a okolia mohli v predajniach potravín Makos stretnúť s dobrovoľníkmi označenými logom Saleziánske kilo a s výzvou: „Daruj kilo zo svojho nákupu rodinám v núdzi“. Potravinová zbierka „Saleziánske kilo“ sa v Bardejove koná každý rok pred Vianocami a Veľkou nocou. Pravidelne sa do nej zapája niekoľko tisíc darcov a desiatky dobrovoľníkov z viacerých cirkví. Z našej strany sa do koordinácie zapája br. Dávid Schader. V aktuálnej zbierke ochotní darcovia vyzbierali viac ako päť ton potravín. Vyzbieraný tovar bol rozdán do 215 rodín v núdzi. Organizátori zbierky aj v mene obdarovaných úprimne ďakujú všetkým darcom aj dobrovoľníkom.

STRETNUTIE PRESBYTEROV NA PODLIPNÍKCH

V rámci obvyklého stretnutia presbyterov z cirkevných zborov seniorátu sme mali 6. 4. príležitosť stretnúť a vypočuť si novozvoleného generálneho biskupa I. Elku. Prítomným sa prihovril s prednáškou o tom, čo všetko môže prekážať našej službe v cirkvi a ako sa s tým máme správne vysporiadať. V druhej časti sme v diskusii otvorili mnohé aktuálne otázky zo života našej cirkvi. Túto možnosť prítomní presbyteri radi využili. Odniesli sme si podnety na uvažovanie z predstavenej vízie ďalšieho rozvoja cirkvi, nad ktorou sme sa následne zamýšľali aj v cirkevnom zbere.

NÁVRAT DOMOV: INTERVIEW S IVKOU SKONCOVOU

1. Aký bol tvoj začiatok pôsobenia v zbere?

V zbere som viac-menej vyrástla. Svoje prvé služby si pamätám asi ako štvorročná. Keď som mala sedem rokov, spolužiačka ma zavolała na besiedku a po konfirmácii som bola v kostole takmer každú nedeľu. Hoci som sa nejako prirodzene považovala za veriacu, až začiatkom strednej školy som si začala hlbšie uvedomovať, čo všetko pre mňa Pán Boh urobil a koľko Ho to stálo utrpenia, bolesti a lásky. Mala som túžbu nejakú Mu to odplatiť, niečo pre Neho urobiť, žiť inak ako len pre seba. Nemala som vtedy najmenšie tušenie, ako by to mohlo prakticky vyzeráť. Až kým raz br. farár Velebír na náboženstve nespomenul, že na konvente budú voliť nových ľudí do niekoľkých pozícií v zbere. Vždycky sa mi páčila služba kostolníka, ktorého som počas konfirmačných hodín v kostole videla vykladať čísla piesní, či hasiť sviečky na oltári. Moja nesmelá otázka o pozícii nového kostolníka (v tom čase práve končil kostolnícku službu pán Koval) sa u brata farára stretla s nadšením. Netrvalo dlho kým som v kostole vykladala čísla piesní, zvonila, zapáľovala a hasila sviečky i všetky ostatné sevtlá, zapájala mikrofóny, prezliekala oltárne rúcha,...

Znamenalo to tiež, že som v kostole pri rozličných príležitostiach (služby Božie, večere Pánove, svadby, biblické hodiny) trávila množstvo času. Počula som množstvo kázní, ktoré ma viedli k rozmyšľaniu nad Božím Slovom, nad životom, nad mojím vzťahom s Bohom.

Najväčším zlomom však pre mňa bolo, keď som sa vďaka "kostolníčeniu" dostala na vtedajšiu mládež. Stretla som tam ľudí, ktorí Božie Slovo, nad ktorým som ja veľa rozmyšľala, aj prakticky žili. Hľadali Hospodina celým srdcom, snažili sa Jeho Slovo aplikovať v každodennom živote, modlili sa za seba, mali sa

radi a s láskou medzi seba prijímali aj iných. To, že som prišla na mládež pomohlo všetkým zmenám v mojom vnútri, ktoré sa v tom čase diali, preraziť aj navonok - do života v ktorom už nezáležalo v prvom rade na mne, ale aj na iných a najmä na tom, čo pre môj život chce Pán Boh. Spolu sme sa tu učili viac o Bohu, o sebe, o službe.

2. Po VŠ si odišla pracovať do Tisovca, kde si učila na evanjelickom gymnáziu. Ako dlho si tam bola a ktoré najdôležitejšie lekcie si sa naučila?

Tisovec bol skvelou pracovnou príležitosťou a bolo to miesto ako ušité pre mňa. Keďže je tam evanjelické bilingválne gymnázium (EGT), hľadali učiteľa, ktorý by učil náboženstvo po anglicky a angličtinu, čo bola presne moja kombinácia. Naučila som sa tam veľmi veľa. Pani riaditeľka s nadšením investovala do nás učiteľov, povzbudzovala nás k inovatívnemu a zmysluplnému prístupu, dávala nám priestor pre naše nápady, ako aj úlohy ktoré pre nás boli výzvou.

Keďže som tam bola sedem rokov, tých lekcí bolo viac než dosť.

Hneď prvú som pochopila, keď som do 24 hodín musela spraviť rozhodnutie, či do Tisovca pôjdem alebo nie. Tešila som sa už po VŠ na Bardejov, no nakoniec som na poslednú chvíľu zistila, že tu nebudem mať čo učiť. Nevedela som, či Tisovec bude to najlepšie rozhodnutie. Pán Boh ma vtedy cez Jeremiáša, ktorého som v tom čase čítala, povzbudil, že mám ísť a slúžiť tam a keď príde čas, vráti ma späť.

Hneď prvý rok v Tisovci bol veľmi náročný. Bola to výzva, no na druhej strane som si mohla vyskúšať čo znamená držať sa Boha a dôverovať Mu aj keď naokolo zúri "búrka". Po ťažkom prvom roku to už v škole bolo oveľa lepšie, ale táto lekcija sa mi ešte mnohokrát zišla.

Asi najužitečnejšia vec, ktorú som sa v Tisovci naučila je, že nemôžem na ľudí z hľadiska kresťanstva pozeráť ako na čiernobielych. Mala som k tomu sklony, pretože som vyrástla v kresťanskom prostredí, ktoré v istej obmene trvalo aj počas vysokej školy. Na EGT som stretla veriacich ľudí (nebolo ich veľa), ľudí, ktorí neverili v Boha ale verili v hocičo iné, často ani nevedeli prečo, presvedčených i nepresvedčených agnostikov (ľudí ktorí sú voči viere z rôznych dôvodov ľahostajní), ako aj presvedčených i nepresvedčených ateistov. Pán Boh ma učil, že On miluje všetkých týchto ľudí a preto to tak potrebujem robiť aj ja. To ako ich život momentálne vyzerá nie je ešte záver príbehu a keďže som sa na chvíľu stala jeho súčasťou, môžem mu pridať nejakú tú farbu. To ma viedlo k hľadaniu odpovedí na mnohé otázky, ktoré mi predtým v mojom živote viery neprišli podstatné, no pre týchto ľudí podstatné boli. Prešla som dôkladnou apologetickou nadstavbou pri hľadaní zrozumiteľných odpovedí na otázky o rôznych náboženstvách, povahe zla a dobra vo svete, Božom charaktere, vzťahom medzi vedou a vierou a podobných „chuťovkách.“

3. Prečo si sa rozhodla pre návrat?

Už keď som sa sťahovala do Tisovca, vedela som, že tam nejdem navždy, a že príde čas vrátiť sa späť. Tisovec je maličké mestečko na chudobnom Gemeri, väčšina produktívneho obyvateľstva žije mimo hraníc okresu, aj štátu. Vďaka dvom stredným školám je tam aspoň počas školského roka momentálny priemerný vek obyvateľstva o čosi nižší, no pre učiteľov bez rodiny to je

skôr prechodné miesto.

Po siedmych rokoch neustáleho obmieňania najbližšieho okruhu ľudí a snahe nahradiť spoločenstvo niečím, čo by sa mu aspoň trochu podobalo, prišiel čas kedy som vnímala, že potrebujem ísť ďalej a moja Tisovská éra sa chýli ku koncu. Ťahalo ma to späť domov, kvôli rodine aj kvôli zboru. Keď som sa v septembri vrátila, bolo to pre mňa ako nadýchnuť sa celkom iného vzduchu. Vystihujú to slová radosť a vďačnosť - veľa vďačnosti za zbor, za milosť ktorú máme, za veci, ktoré som pred odchodom z Bardejova brala ako samozrejmosť, no dnes si ich nesmierne vážim.

4. Ako si zapojená v zbere, čo ňa v budúcnosti čaká a na čom plánuješ pracovať?

Moja tohtoročná služba v zbere je v znamení „z každého rožku trošku“. Zapojila som sa do tímu pre staršiu skupinku detskej besiedky, v ktorej sa strieda viacero vyučujúcich dvojíc. Okrem toho som zapojená v tíme mládeže 25PLUS, a keď je to časovo možné, pomáhám trochu mládežníckemu tímu. Okrem toho som tento rok pracovala ako intern pre TCK (Tréningové centrum kompas), v tíme, ktorý pripravuje KPM (Konferenciu pre pracovníkov s mládežou). Na tejto ceste ešte chvíľu zostanem, pretože vnímam povolanie pracovať pre TCK naplno. Takže v najbližšom období sa budem naďalej venovať práci s mládežou a pomáhať s koordináciou projektu KPM. Veľmi sa teším z tohto návratu domov.

Zhovárala sa MS

SENIORKLUB SIMEON

Po dlhšej pauze spôsobenej opravou Auditória sme od začiatku tohto roku obnovili stretnutia starších bratov a sestier, našich seniorov pod inovovaným názvom Seniorský klub Simeon. Názov pripomína zbožného starca, ktorý s túžbou očakával zjavenie sa Mesiáša v Jeruzaleme.

Na každé stretnutie sa snažíme priniesť zaujímavú tému. V januári sme si predstavili navrhovaný program na celý rok. Vo februári nás magistra farmácie, sestra Milada Banasová, poučila o liečivých účinkoch rôznych bylinkových čajov. Najlepšie na jej prezentácii bolo, že prítomným dala možnosť ochutnať mnoho rôznych čajíkov. Seniori si mohli aj zasúťažiť pri spoznávaní jednotlivých bylín.

Marcové stretnutie sme venovali predstaveniu priebehu veľkonočnej večere u Židov. Niekoľko bratov a sestier pod vedením sestry farárky Velebírovej pripravilo ukážku obvyklých jedál židovskej sederovej (veľkonočnej) večere. Na tanieri nechýbali horké byliny, pečená jahňacina, ani chutná zmes orechov, medu a ďalších korenín. Priebeh večere sprevádzalo čítanie biblických citátov, spievanie židovských piesní a modlitby. Celý program marcového stretnutia nám priniesol vzácne chvíle hlbšieho pochopenia židovskej Veľkej noci, kde to podstatné nebolo jedlo na tanieri, ale príbeh o veľkej Božej záchrane, ktorý táto večera pripomína.

Aprílové stretnutie sme venovali spoločenstvu večere Pánovej v Auditóriu. Dôstojné priestory obnovenej modlitebne privítali niekoľko desiatok starších bratov a sestier a ich sprievodcov pri dôvernej chvíli v blízkosti Spasiteľa.

V máji bol našim hosťom br. farár Marek Cingel z Richvaldu. Predniesol výsledky svojho bádania na tému Pôvod a význam priezvisk členov Cirkevného zboru Bardejov. Dozvedeli sme sa o svojich priezviskách zaujímavé informácie. Zistili sme, ktoré priezviská sú v zbere najčastejšie a ktoré zriedkavé. K tejto téme sa iste ešte vrátíme v tomto časopise aj v osobitnom článku.

Obnovené stretnutia seniorského klubu sa opäť stali obľúbenou súčasťou práce zborovej diakonie. Sme radi, že si sem, do spoločenstva, našli cestu nielen dôchodcovia z mesta, ale aj z dedín. Rovnako nás teší, že máme nielen dost záujemcov z radov seniorov, ale že je dosť aj slúžiacich mladších členov zboru, ktorí starším bratom a sestram vytvárajú príjemné prostredie. Už teraz sa tešíme na ďalšie stretnutia, na ktorých sa objavia zdravotnícke prednášky, rozprávania z ciest i iné zaujímavé témy. Všetci skôr narodení členovia zboru sú srdečne pozvaní.

Ján a Anna Velebíroví, zboroví farári

OKIENKO DO CIRKEVNÉHO ZBORU ECAV NA SLOVENSKU BARDEJOV

Boris Pažický, Mokroluh
Alex Benka-Rybár, Bardejov
Amália Matta, Lukavica
Samuel Halkoci, Gaboltov
Jakub Mihok, Bardejov
Jakub Pech, Mělník, Česká republika
Miloš Sabol, Zborov
Zuzana Stachová, Mokroluh
Marko Pavlus, Rokyty
Karolína Kosturová, Bardejov
Richard Martiček, Lukavica
Markus Ondavský, Bardejov
Soňa Čorbová, Nižná Voľa
Sebastián Šoltýs, Vyšná Voľa
Jakub Mamčák, Bardejov
Ema Hankovská, Bardejov
Liliana Evinová, Mihaľov
Michal Mika, Bardejov
Adam Druska, Košice
Milan Polča, Bardejov
Daniel Martiček, Lukavica
Emma Koššová, Vyšná Voľa
Jakub Šuľa, Mokroluh
Maxim Ildža, Miloslavov
Matúš Šima, Bardejov

Dalibor Brunari
a Jana Pangráčová
Vladislav Imrich
a Dominika Marková

Anna Hrivňáková, rod. Voľanská,
83 r., Lukavica
Mária Baranová, rod. Klimeková,
84 r., Rokyty
Juraj Evin, 87 r., Vyšná Voľa
Jozef Kunst, 68 r., Bardejov
Zuzana Beňová, rod. Foltová,
86 r., Bardejov
Mária Vantová, rod. Krukárová,
63 r., Bardejov
Mária Ildžová, rod. Kochanová,
94 r., Janovce
Anna Vantová, rod. Pangráčová,
85 r., Rokyty
Ján Klimek, 66 r., Bardejov
Mária Gajdošová, rod. Porubská,
62 r., Bardejov
Ján Pangráč, 66 r., Bardejov
Mária Kochanová, rod. Rybárová, 86
r., Kobyly
Dušan Vanta, 57 r., Lukavica
Katarína Hrivňáková, rod.
Steskálová, 79 r., Bardejov
Rudolf Okolicsányi, 77 r.,
Bardejovské kúpele
Ján Martiček, 54 r., Lukavica
Miroslav Fendrych, 91 r., Bardejov
Jozef Gajdoš, 38 r., Bardejov
Milan Grega, 69 r., Kobyly

**DECEMBER 2018 -
- APRÍL 2019**

NA VYDANIE BARDEJOVSKÉHO PRAMEŇA PRISPELI:

4,00 € | Vyšná Voľa – r. Evinova ||
5,00 € | Bardejov – s. Feková,
s. Germanová, s. Gregová, s. Mačejovská,
s. Petričová, s. Philippiová, s. Vantová, br.
Letrich, br. Sala, br. Ťažký, r. Bukovinska,
r. Gočova, r. Klimekova, r. Kostárová,
r. Mitaľova, r. Schulleryova; Bardejovská
Nová Ves – s. Gmitterová, br. Gibel; Kobyly
– s. Polčová; Komárov – r. Sykáčková;
Kurov – s. Mirdaliková; Mokroluh – Bohu
známa sestra; Nižná Voľa – s. Gdovinová-
Hudáková, s. Gdovinová-Paľušková;
Rešov – r. Tomkova; Vyšná Voľa –
s. Ondkaninová; Zborov – s. Hirkalová ||
10,00 € | Bardejov – s. Briškárová,
s. Kimáková, s. Kračanská, s. Kalinová,
s. Kurimská, s. Lozákova, s. Matušovi-
čová, s. Nicáková, s. Novotná, s. Pangrá-
čová, s. Polčová, r. Benicka, r. Biro-
šova, r. Havírova, r. Kmecova, r. Kohú-
tova, r. Kupska, r. Martičkova, r. Miki-
tova, r. Nováková, r. Pangráčova,
r. Pavukova, r. Rybárova, r. Šandalova;
Beloveža – s. Škriabová; Lukavica –
s. Riznárová, br. Kotuľa, br. Martiček,
r. Hankovska, r. Katušinova, r. Sabolova,
r. Vantova; Mokroluh – s. Havrilková,
r. Adamuščinova, r. Juhászova, r. Kli-
mekova, r. Klimekova, r. Klimekova,
r. Stachova; Nižná Voľa – r. Stašova;
Rokyty – r. Petričova; Vyšná Voľa –
s. Adamondyová, r. Adamondyova,
r. Evinova, r. Hankovska ||
20,00 € | Bardejov – r. Gajdošova,
r. Hlavinkova, r. Šimova; Kobyly –
r. Gregova; Lukavica – s. Voľanská,
r. Paňkova; Mokroluh – r. Basarí-
kova; Rokyty – r. Katanikova ||
25,00 € | Bardejov – r. Lukáčova ||
30,00 € | Bardejov – r. Klimekova,
r. Šimova Šoltés, r. Vantova, r. Velebírova;
Janovce – r. Ildžova; Rokyty –
r. Pangráčova-Piterova; Vyšná Voľa –
r. Evinova ||
40,00 € | Kobyly – r. Kochanova ||
50,00 € | Lukavica – r. Hrivňáková ||
Spolu: 1074,00 €

POZÝVAME VÁS NA PODUJATIA A STRETNUTIA V ZBORE A CIRKVI POČAS NASTÁVAJÚCEHO LETA

8.6.
Dávidova harfa
Stretnutie detských
besiedok ŠZS
v Bardejove

23.6.
Koniec
školského roka
na službách
Božích
s požehnaním detí
a vyučujúcich

8. - 14.7.
Dorastový
tábor
Mlynčeky,
okr. Kežmarok

22. - 26.7.
Denný detský
tábor na
Gemeri
misia v CZ
Kocelovce, Štítnik
a okolie

9.6.
Seniorklub
Simeon
Auditórium

23.6.
Svätojánsky
koncert
Evanjelického
miešaného
speváckeho
zboru Zachariáša
Zarewutia v kostole
v Bardejove

14.7.
Dištriktuálny
deň VD
Športová hala,
Poprad

12. - 16.8.
Detský tábor
Mníchovský
potok

16.6.
Zlatá
konfirmácia
Bardejov

24.6.
Koncert
Kultúrne leto
Bélu Kellera
Kostol Bardejov

19.7.
„Pri kávičke ...“
Stretnutie
viacerých generácií
– tentokrát
v podobe letnej
párty v záhrade
pri fare

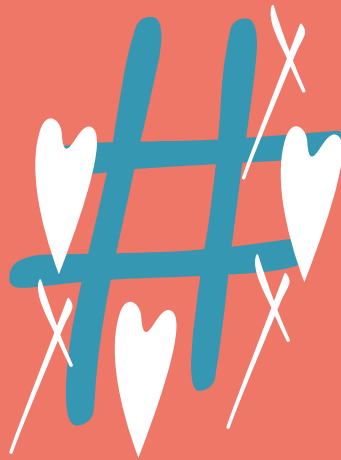
25.8.
Richvald
Slávnostné
služby Božie
pri príležitosti
50. výročia
osamostatnenia sa
Cirkevného zboru
Richvald

23.6.
Pamiatka
posvätenia
chrámu
Rokyty

30.6.
Pamiatka
posvätenia
modlitebne
Mokroluh

30.7.
Koncert
Kultúrne leto
Bélu Kellera
Kostol Bardejov

8.9.
Začiatok
školského roka
na službách
Božích
s požehnaním detí
a vyučujúcich

Milovaní Kristom

ZAÚJÍMAVÍ HOSTIA | SPOLOČENSTVO
PROGRAM PRE DETI | SPOLOČNÝ OBED

Zborové dni
Cirkevného zboru ECAV na Slovensku Bardejov
13. - 14. september 2019